

Παραμονές εκλογών. Μέρα Παρασκευή. Οκτώ το πρωί. Μπενάκειο τμήμα παραλίας Σχινιά. Άφιξη για σύντομη, πρωινή βουτιά.

Ο Γραιγος φέρνει όλη την αρρωστημένη μυρουδιά του καμένου από την πυρκαγιά της Ευβοίας. Προς δυσμάς το Πεντελικό, έχει στεφανωθεί από το καθούρι της καπνιάς. Όλη η διάθεση για βουτιά έχει ήδη καταρρακωθεί.

*«Καίω τα δέντρα χτίζω μεζονέτες,
θα κάνω τα παιδιά μου μαριονέτες,
σ' ένα κλουβί-γραφείο σαν αγρίμι,
παίζω ατέλειωτο βουβό ταξίμι».*

(Πανούσης - 1993, Νεοέλληνας)

Αρκετά μέτρα μακρύτερα προς ανατολάς, εγκαθίσταται μια οικογένεια. Σε λίγα λεπτά απλώνουν αποκάλυπτα το θόρυβο της παρουσίας τους. Στεντόρειες συλλαβές σε γλώσσα σλάβικη, καταστρέφουν την πρωινή γαλήνη.

«Θέλουν την Ελλάδα πόρνη να τους ανοίγει τα σκέλια στην ποδιά της Ακρόπολης να προμηθεύει μισοτιμής το ρίγος της αμαρτίας στις μαραγκιασμένες από τον πουριτανισμό

*ψυχές τους. Μας θέλουν γκαρσόνια ταβερνιάρηδες μαστροπούς βαρκάρηδες επιβήτορες
καμπαρετζήδες μπουζουξήδες χασισέμπορους αχ αμάν αμάν και συρτάκι αμέ και Ζόρμπα
δη Γκρηκ κι αυτοί ν αρμέγουν τον τόπο το κρασί το λάδι τα πορτοκάλια τις ντομάτες τα
ροδάκινα το βαμπάκι τα μάρμαρα το βωξίτη το λιγνίτη τα μεταλλεύματα και τον ιδρώτα του
κόσμου. Κοίτα που καταντήσαμε κάθε πολιτικός και κόκκινο φανάρι στην πόρτα του και το
όνομά του φωτισμένο σε ταμπελίτσα πλάι στο κουδούνι.».*

(Τσίρκας - 1976, Χαμένη Άνοιξη)

Προσβεβλημένοι, προφανώς, από το μονοπώλιο της αλλοδαπής καταστροφής του πρωινού,
δυσήμεδαποι που κολυμπούσαν αρκετά βαθιά, συζητούν, σε τέτοιο τόνο που διεκδίκησαν
και απέσπασαν τα πρωτεία της ενόχλησης. Κυρίαρχη και διακριτή, στην υψηλού επιπέδου
συνομιλίας τους, η φράση «Έεεελα ρε μαλάκα!».

Σύντομη βουτιά και βήματα πάνω στην παραλία. Οπλές αλόγων, ίχνη από ροδιές
τετρακίνητων, σημάδευαν την κουρασμένη άμμο και τι θυμήθηκα;

«Δεν θα τους ξανάβρεις τους τόπους όπου σφραγίστηκες αυτός που είσαι». (Αποστολίδης -
1950, Πυραμίδα 67)

Κι έτσι είναι, όπως εύστοχα παρατήρησε πριν 70 χρόνια ο Ρένος. Τίποτα δεν μπορούμε να
ξαναβρούμε από την 18η Νοεμβρίου του '74, την επόμενη μέρα από τις πρώτες βουλευτικές
εκλογές της μεταπολίτευσης. Τίποτα, επίσης δεν μπορούμε να ξαναβρούμε από την 19η
Οκτωβρίου του '81 την επόμενη μέρα, των εκλογών της περιφέρειας «αλλαγής».

Για, σχεδόν, οτιδήποτε, μεταγενέστερο ας μην μπούμε στον κόπο.

Η επόμενη μέρα έχει να μόνο να ζηλέψει από το παρελθόν. Ακόμα και από εποχές καταδικασμένες. Που είχαν όμως το στοιχείο του ηρωισμού και της ελπίδας.